

## بیانات پس از کاشت نهال در آستانه روز درختکاری - 13 / اسفند / 1398

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين و صلى الله على نبيه و آله الطاهرين

خدا را شاکر هستیم که این توفیق را به ما داد که در ایام درختکاری با کسانی که به این حرکت با برکت در سطح کشور اقدام میکنند، ما هم همکار بشویم و ما هم یک درختی غرس کنیم. درباره‌ی مسئله‌ی محیط زیست صحبت‌های زیادی بنده کرده‌ام و دیگران هم گفته‌اند؛ امروز میخواهم راجع به مسئله‌ی جاری کشور، یعنی این مسئله‌ی بیماری شایعی که در کشور هست، چند جمله عرض بکنم.

قبلاً از پزشکان و پرستاران و مجموعه‌های درمانی، من صمیمانه تشکر کرده‌ام؛ لازم میدانم مجدداً از همه‌ی این عزیزان سپاسگزاری کنم. حقاً و انصافاً در این روزها نمونه‌هایی دیده شد که درس برای همه‌ی ما است و بحمدالله نشان‌دهنده‌ی مسئولیت‌پذیری و تعهد انسانی و دینی مجموعه‌های درمانی ما در کشور است. پزشکان، پرستاران، بقیه‌ی عوامل درمانی حقیقتاً در حال جهاد فی سبیل الله هستند؛ این کاری که امروز اینها میکنند جهاد فی سبیل الله است و ارزش خیلی بالایی دارد. لازم میدانم از خانواده‌های این عزیزان هم تشکر کنم - همسرانشان، فرزندانشان و پدر مادرهایشان که تحمل میکنند این سختی را - بعضی از این عزیزان روزها، شبهای متوالی به منازل خودشان سر نمی‌زنند و مشغول کار هستند، کار شبانه‌روزی در واقع میکنند، خانواده‌ها تحمل میکنند، صبر میکنند، از آنها هم من عمیقاً متشکرم.

لازم میدانم برای بیمارانی که چه در بیمارستانها هستند، چه در منازل خودشان بستری هستند، برای همه‌شان دعا کنم و طلب عافیت کنم از خدای متعال؛ و برای درگذشتگان طلب رحمت و مغفرت کنم و برای بازماندگان آنها طلب صبر و سکینه و آرامش کنم و به آنها تسلیت عرض بکنم.

چند درخواست از مردم عزیزمان دارم؛ یک درخواست این است که از توصیه‌ها و دستورالعمل‌های مجموعه‌های مسئول تخطی نکنند؛ در مورد پیشگیری، در مورد تمیز نگه داشتن دست و صورت و محیط زندگی و آلوده نکردن اینها و جلوگیری از آلوده شدن اینها، دستورهایی که مجموعه‌ی متخصص و کارشناس میدهند، اینها را باید عمل کرد. یقیناً هر چیزی که کمک کند به سلامت جامعه و عدم شیوع این بیماری، یک حسنه است؛ در نقطه‌ی مقابل هر چیزی که کمک کند به شیوع این بیماری، یک سیئه است. خدای متعال ما را موظف کرده که نسبت به سلامت خودمان و سلامت دیگران، سلامت مردم، احساس مسئولیت کنیم؛ بنابراین توصیه‌ی اول این است که ما کاملاً رعایت مقرراتی را که مسئولین برای ما مشخص میکنند، برای خودمان فریضه بدانیم و لازم بدانیم و عمل کنیم.

توصیه‌ی بعدی که بسیار توصیه‌ی مهمی است، توصیه‌ی به توسلات و توجهات به پروردگار و درخواست کمک الهی است؛ این یک امر لازمی است و قرآن کریم به ما دستور میدهد: قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ؛ (۱) در یک جای دیگر: وَ أَنْيْبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَ اسْلِمُوا لَهُ؛ (۲) در یک جای دیگر: وَ اذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَ خِيفَةً؛ (۳) و موارد متعددی در قرآن هست که ما را دستور میدهند در مقابل حوادث گوناگون - فرق نمیکند، چه حوادث طبیعی از این قبیل، چه حوادث گوناگون دیگری که پیش می‌آید برای کشور، برای ملت، برای اشخاص خودمان - دست توسل بلند کنیم به خدای متعال و از خداوند متعال بخواهیم. حالا گاهی چیزهایی نقل میکنند که مثلاً فرض کنید فلان عمل

را، فلان دعا را [بخوانیم]؛ بنده حالا توصیه‌ی خاصی در این زمینه ندارم. دعا یعنی اینکه ما با خدای متعال حرف بزنیم، از خدای متعال بخواهیم. بنده خیلی هم امیدوار هستم بخصوص به دل پاک و صاف جوانها، و عناصر مؤمن و متقی و پرهیزگار که اینها واقعاً میتوانند با دعای خودشان بلاهای بزرگ را دفع کنند. این بلا به نظر ما بلای آنچنان بزرگی نیست، از این بلاها بزرگ‌تر هم وجود داشته و دارد، خودمان هم در کشور مواردی را مشاهده کرده‌ایم. میتوانند با دعا، با توسلات و با طلب شفاعت و وساطت از ائمه‌ی اطهار (علیهم‌السلام) و طلب کمک از آن بزرگواران و توسل به ائمه‌ی اطهار (علیهم‌السلام) و به رسول و نبی مکرم اسلام خیلی از مشکلات را برطرف کنند؛ این هم توصیه‌ی بعدی من است. حالا اگر به طور مشخص هم آدم بخواهد توصیه کند، من توصیه میکنم دعای هفتم صحیفه‌ی سجّادیه را که در مفاتیح هم هست این دعا: **يَا مَنْ تَحَلُّ بِهٖ عَقْدُ الْمَكَارِهٖ وَ يَا مَنْ يُفْتَأُ بِهٖ حَدُّ الشَّدَائِدِ؛ (۴)** این دعا دعای خیلی خوبی است، خوش‌مضمونی است، با توجه به معنا این دعا را بخوانند و با این الفاظ زیبا از خدای متعال بخواهند. این هم یک مطلب.

و نکته‌ی بعدی این است که از همه‌ی دستگاه‌های کشور تقاضا میکنیم و درخواست میکنیم که با احساس مسئولیت با وزارت بهداشت که در این زمینه در صف مقدم قرار دارد، همکاری کنند و همه‌ی امکانات را در اختیار آنها بگذارند. ما البته از نیروهای مسلح و دستگاه‌هایی که مرتبط با دفتر ما هستند هم خواسته‌ایم که آنها هم در این زمینه همه‌ی امکاناتشان را در اختیار مردم قرار بدهند. این حادثه فقط در کشور ما پیش نیامده؛ میدانید و شنیدید که این حادثه در بسیاری از کشورهای دنیا امروز هست؛ تفاوتش البته این است که در بسیاری از کشورها پنهان‌کاری میکنند، نمیگویند؛ مسئولین ما با صفا و صداقت از روز اول با شفافیت خبررسانی کردند، مردم را در جریان قرار دادند که خب کار خوبی هم بود. یک جاهایی هم نمیگویند اما میدانیم، اطلاع داریم که در یک جاهایی خیلی شدیدتر و همه‌گیرتر از کشور ما وجود دارد. ما برای گرفتار شده‌های در کشورهای دیگر هم از خدا طلب عافیت میکنیم و می‌خواهیم که خداوند ان‌شاءالله به آنها کمک بکند.

و مطلب آخر هم این است که مسئله یک مسئله‌ی گذرا است، یک چیز فوق‌العاده نیست؛ از این حوادث در کشور پیش می‌آید. البته من نمی‌خواهم مسئله را خیلی کوچک بگیرم اما خیلی هم بزرگش نکنیم مسئله را. یک قضیه‌ای است پیش آمده، یک مدتی است -مدتی که ان‌شاءالله خیلی طولانی نخواهد بود- این برای کشور وجود خواهد داشت، بعد هم رخت برمی‌بندد و میرود. تجربیاتی که ما در این زمینه به دست می‌آوریم و فعالیتی که مردم میکنند، دستگاه‌ها میکنند و در واقع یک رزمایش عمومی در این زمینه انجام میگیرد، این میتواند یک دستاورد باشد. اگر این دستاوردها را داشته باشیم، بلا برای ما تبدیل میشود به نعمت، تهدید تبدیل میشود به فرصت؛ که خوشبختانه من شنیدم در مردم هم از این قبیل همکاری‌ها و محبت‌ها زیاد هست. فرض بفرمایید که دکان‌دار بیرون دکانش در خیابان، شیر آب گذاشته و وسایل شوینده گذاشته که رهگذرها اگر مایلند بیایند آنجا دستشان را صابون بزنند -من باب مثال- خب اینها خیلی با اهمیّت است. یا فلان پرستار، عروسی خودش را عقب انداخته برای اینکه بتواند به این کار برسد؛ یا بعضی‌ها کمک‌های مالی مثلاً در مجموع میکنند؛ اینها بسیار کارهای خوبی است. این در واقع یک رزمایش عمومی مردمی و دستگاه‌های ذیربط است که ان‌شاءالله امیدواریم دستاورد خوبی برای کشورمان داشته باشد و روزگار عافیت کامل به این ملت نزدیک باشد ان‌شاءالله.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

۱) سوره‌ی فرقان، بخشی از آیه‌ی ۷۷؛ « بگو اگر دعای شما نباشد، پروردگار هیچ اعتنائی به شما نمیکند...»

۲) سوره‌ی زمر، بخشی از آیه‌ی ۵۴؛ «به سوی پروردگارتان بازگردید و تسلیم [فرمان] او باشید...»

۳) سوره‌ی اعراف، بخشی از آیه‌ی ۲۰۵؛ «و در دل خویش، پروردگارت را با تضرع و ترس یاد کن...»

۴) ای آن که گره‌گرفتاری‌های سخت تنها به وسیله‌ی او بازگردد، ای آن که تیزی تیغ دشواری‌ها به او در هم شکسته شود.